

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/349/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715210849
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5715210849.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika, a. s. so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 8591/4B, IČO: 36 403 008, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., S. XXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Martin Olos, advokát so sídlom v Q. R., E. E. X, o zaplatenie 144,79 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/327/2015-181 zo dňa 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 144,79 Eur spolu s príslušenstvom - úrokmi z omeškania. Na základe vykonaného dokazovania vychádzajúc z ust. § 20a ods. 1 až 3 Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, dospel súd prvej inštancie k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca tvrdil, že si plnil zákonnú povinnosť a ako dodávateľ poslednej inštancie dodával elektrinu žalovanej ako odberateľke, ktorej nemohol túto dodávať subjekt - spoločnosť Power Trade, a.s., s ktorou mala uzatvorenú zmluvu. Súd prvej inštancie ustálil, že neboli splnené zákonné podmienky, na základe ktorých by žalobcovi takáto povinnosť vznikla. Vychádzajúc zo stanovísk Úradu pre reguláciu sieťových odvetví konštatoval, že Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. v rozpore so zákonom, ako aj s prevádzkovým poriadkom prevádzkovateľa distribučnej sústavy prerušila dodávku a distribúciu elektriny do odberného miesta žalovanej v čase, keď zmluvným dodávateľom elektriny pre žalovanú bola obchodná spoločnosť PB Power Trade, a.s.. Tejto spoločnosti nebolo odňaté povolenie na dodávku elektrickej energie, neboli splnené podmienky podľa prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej siete pre obmedzenie, prerušenie alebo ukončenie distribúcie elektriny do odberného miesta, teda neboli naplnené zákonné predpoklady, aby sa stal žalobca dodávateľom poslednej inštancie. V rozhodnom období, za ktoré si uplatňuje žalobca žalovanú sumu žalobca, ale aj prevádzkovateľ distribučnej siete - Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. porušili zákon a z takéhoto porušenia zákona nemohlo vzniknúť medzi žalobcom a žalovanou vzťah predpokladaný § 20a Zákona o energetike.

2. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej ako v konaní úspešnej priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Tieto pozostávali zo zaplatených súdnych poplatkov a trov právneho zastúpenia, ktorých výšku určil podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, alternatívne tento zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, mu listom zo dňa

24.06.2009 oznámila odstúpenie od rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej s dodávateľom elektriny spoločnosťou PB Power Trade, a.s., so sídlom v Žiline. V zmysle tohto oznámenia boli odberné miesta vtedajších zákazníkov dodávateľa elektriny pre Power Trade a.s. zaradené v rámci režimu dodávky poslednej inštancie do jeho bilančnej skupiny, a to v súlade s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 06.12.2010, na základe ktorého bol podľa § 69a ods. 8 písm. a/ Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov a podľa ust. § 96 ods. 12 Zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny.

4. V rozhodnom období od 01.07.2012 do 30.09.2012 dodával vtedajším zákazníkom PB Power Trade, a.s. elektrinu ako dodávateľ poslednej inštancie a zabezpečoval pre ich odberné miesta nákup elektriny, samotnú dodávku elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlky, ako aj služby súvisiace s distribúciou elektriny. Dodávky elektriny v režime dodávateľa poslednej inštancie nerealizoval svojvoľne, na základe vlastného rozhodnutia, ale na základe oznámenia Stredoslovenskej energetiky - Distribúcie, a.s. v súlade so zákonom a príslušnými rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Neprináležalo mu právo a ani povinnosť rozhodovať a preskúmať odôvodnenosť a správnosť postupu Stredoslovenskej energetiky - Distribúcie, a.s. pri oznamovaní dodávky poslednej inštancie. Tým, že si plnil svoje zákonné povinnosti, vzniklo mu právo na zaplatenie zodpovedajúcej odplaty za uskutočnenú dodávku elektriny a poskytnutie súvisiacich služieb. Svojim konaním len plnil povinnosť na základe oznámenia č. 8010/URSO/2009 zo dňa 24.06.2012, v ktorom mu Úrad pre reguláciu sieťových odvetví oznámil, že je povinný od 01.07.2012, a to od 00:00 hod. zabezpečiť dodávku elektriny v režime dodávky poslednej inštancie. Ďalej žalobca uviedol, že predbežné opatrenie vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 20Cb/135/2012 medzi PB Power Trade, a.s. ako žalobcom a Stredoslovenskou energetikou - Distribúciou, a.s. ako žalovaným nemalo a nemá žiaden dopad na vznik a existenciu jeho povinnosti realizovať dodávku elektriny niekdajším zákazníkom spoločnosti PB Power Trade, a.s. v režime dodávky poslednej inštancie v období od 01.07.2012 do 30.09.2012 a poskytovať im v uvedenom období súvisiace služby.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie označila za nedôvodné. Jej zmluvnému dodávateľovi spoločnosti PB Power Trade, a.s. nebolo odňaté povolenie na dodávku elektriny a mala možnosť túto uskutočňovať, neboli tak splnené zákonné predpoklady, aby sa žalobca stal dodávateľom poslednej inštancie. Žalobca sa prostredníctvom spriaznenej distribučnej spoločnosti a ich cieleného zhodného postupu snažil nezákonným spôsobom nanominovať ako dodávateľ a ekonomicky profitovať absolútne proti vôli zákazníkov ako ich údajný dodávateľ poslednej inštancie, ignorujúc pritom všetky pokyny Úradu pre reguláciu sieťových odvetví.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu danom ust. § 379 CSP a z dôvodov uvedených v podanom odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 2 písm. a/ bod 24 Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 31.08.2012 na účely tohto zákona sa rozumie všeobecne dodávateľom poslednej inštancie držiteľ povolenia na dodávku elektriny, ktorý dodáva elektrinu koncovým odberateľom elektriny alebo držiteľ povolenia na dodávku plynu, ktorý dodáva plyn koncovým odberateľom plynu, ktorého rozhodnutím určí Úrad pre reguláciu sieťových odvetví.

8. S účinnosťou od 01.09.2012 nadobudol účinnosť Zákon č. 251/2002 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým došlo v zmysle § 98 okrem iného k zrušeniu aj článku I. Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike v znení zmien a doplnkov, v ktorom bol aj § 20a, ktorý na prejednávanej veci aplikoval súd prvej inštancie.

9. V prejednávanej veci si žalobca uplatňoval zaplatenie žalovanej istiny titulom dodávania elektrickej energie žalovanej jeho osobou ako dodávateľom poslednej inštancie v období od 01.07.2012 do 30.09.2012.

10. V uvedenom období podmienky vzniku povinnosti dodávať elektrickú energiu dodávateľom poslednej inštancie upravoval Zákon č. 656/2004 Z. z., účinný do 31.08.2012 a Zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike, účinný od 01.09.2012. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení dôvodnosti uplatneného nároku neprihliadal na zmenu právnej úpravy, ktorá nastala ku dňu 01.09.2012 účinnosťou Zákona č. 251/2012 Z. z. a dôvodnosť nároku za celé sporné obdobie posudzoval iba podľa Zákona č. 656/2004 Z. z.. Jeho právne posúdenie veci týkajúce sa nároku na zaplatenie žalovanej istiny za obdobie od 01.09.2012 do 31.09.2012 tak nebolo posudzované podľa správneho právneho predpisu.

11. Pokiaľ ide o nárok žalobcu uplatnený za obdobie od 01.07.2012 do 31.08.2012, súd prvej inštancie tu vychádzal zo správneho právneho predpisu, avšak tento nesprávne vyložil.

12. Podmienky vzniku povinnosti dodávania elektrickej energie dodávateľom poslednej inštancie sú upravené v ustanovení § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z. (ktorý bol citovaný v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie).

13. V ustanovení § 20a ods. 1 cit. zákona sú upravené prípady kedy vznikne povinnosť dodávateľovi poslednej inštancie dodávať elektrinu odberateľom, ktorí využili právo voľby dodávateľa. V prvom prípade ide o situáciu, ak dodávateľovi, ktorý dodáva elektrinu na základe voľby odberateľa bolo odňaté povolenie, v druhom prípade, ak takýto dodávateľ nemá možnosť uskutočňovať dodávku elektriny a zároveň odberatelia nemajú zabezpečenú dodávku iným spôsobom. Otázkou ostáva, či je povinnosťou dodávateľa poslednej inštancie vyhodnocovať skutočnosť, či dodávateľ určený voľnou odberateľa mal odňaté povolenie alebo nemá možnosť uskutočňovať dodávku. To, že dodávateľ elektriny nemôže uskutočňovať dodávky odberateľom oznamuje v zmysle § 20a ods. 3 cit. zákona prevádzkovateľ distribučnej sústavy alebo distribučnej siete, na ktorú je odberateľ elektriny pripojený dodávateľovi poslednej inštancie. Dodávateľ po takomto oznámení je povinný dodávať elektrinu odberateľom, ktorým nemôže uskutočňovať dodávky zmluvný dodávateľ elektriny.

14. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom odvolateľa, že odvolateľ nemal právo a ani povinnosť rozhodovať a preskúmať odôvodnenosť a správnosť postupu Stredoslovenskej energetiky - Distribúcie, a.s. pri oznamovaní dodávky poslednej inštancie. Pre posúdenie dôvodnosti nároku uplatneného v prejednávanej veci v období do 31.08.2012 tak mal súd prvej inštancie posúdiť, či bolo dodávateľovi poslednej inštancie doručené takéto oznámenie prevádzkovateľom distribučnej siete, pretože na základe takéhoto oznámenia mu vznikla povinnosť dodávať elektrinu odberateľom, ktorým nemôže uskutočňovať dodávky zmluvný dodávateľ elektriny. Ďalšie okolnosti, a to upozornenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví o porušovaní Zákona o energetike prevádzkovateľom distribučnej siete a jeho tzv. svojvoľného konania povinnosť žalobcu, ktorá mu po takomto oznámení vyplýva z § 20a ods. 1 a 3 zákona č. 656/2004 Z.z. nemohli ovplyvniť vzťahy medzi prevádzkovateľom distribučnej siete a zmluvným dodávateľom elektriny žalovanej. Uvedené „nezhody“ medzi dodávateľmi elektriny a prevádzkovateľmi distribučnej sústavy, ako aj Úradu pre reguláciu sieťových odvetví nie sú okolnosťami, ktoré sú podstatné pre vyhodnotenie splnenia podmienok § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike.

15. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom rozhodnutí poukázal na to, že z odpovede Úradu pre reguláciu sieťových odvetví na výzvu súdu zo dňa 31.03.2016 zistil, že žalobca nebol v spornom období evidovaný ako dodávateľ poslednej inštancie, ani ako odberateľ elektriny, ktorý bol dodávkou poslednej inštancie dotknutý. Zároveň však z listu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 24.06.2009 zistil, že v súlade s § 69a ods. 8 Zákona o energetike bol dodávateľom poslednej inštancie určený žalobca. Definíciu dodávateľa poslednej inštancie uvádzalo ustanovenie § 2 písm. a/ bod 24 Zákona č. 656/2004 Z. z. Okrem neho, § 69a ods. 8 tohto zákona upravoval situáciu, kedy nebolo rozhodnuté Úradom pre reguláciu sieťových odvetví o tom, kto je dodávateľom poslednej inštancie. Okresný súd vo svojom rozhodnutí na tieto skutočnosti neprihliadal a prípadne nezrovnalosti v uvedených písomných vyjadreniach Úradu pre reguláciu sieťových odvetví neodstránil.

16. Pre zistenie existencie nároku žalobcu bolo potrebné posúdiť, či boli naplnené zákonné predpoklady v § 20a ods. 1 v spojení s § 20a ods. 3. Pokiaľ žalobca uplatňoval svoj nárok z titulu, že pôvodný dodávateľ nemal možnosť uskutočňovať dodávku elektriny, ktorú skutočnosť mu bol povinný oznámiť prevádzkovateľ distribučnej sústavy, tak na základe takéhoto oznámenia bol povinný túto elektrinu dodávať.

17. Vychádzajúc z týchto záverov krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní okresný súd pri právnom posúdení nároku uplatneného žalobcom za obdobie od 01.07.2012 do 30.09.2012 bude vychádzať z ustanovení právnych predpisov platných a účinných v čase, za ktorý si žalobca uplatňuje žalovanú istinu, t.j. ako zo Zákona č. 656/2004 Z. z., tak č. 2015/2012 Z. z.. Ďalej okresný súd vyhodnotí z hľadiska rozdielnosti informácií v správe Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, či žalobca splňuje zákonné predpoklady dodávateľa poslednej inštancie podľa právnych predpisov platných v rozhodnom období. Vec opätovne prejedná a rozhodne. V rozhodnutí zároveň rozhodne o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)